

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om tilskud til den landøkonomiske konsulentvirksomhed.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 124) findes i tidenden sp. 4613, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 577).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Kiropraktisk behandling).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 86) findes i tidenden sp. 3268, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 587).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets over-

gang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Når dette lovforslag om nogle dage, så vidt jeg kan skønne, bliver lov, kan man ikke sige, at det ikke er blevet både grundigt og omhyggeligt behandlet såvel her i tinget som hos de interesserede organisationer og myndigheder. Det kan vi kun være tilfredse med i mit parti. Der skal være tid både til overvejelse og besindelse, når der tages nye skridt eller indføres nye regler i forbindelse med patientbehandlingen her i landet.

Med hensyn til kiropraktisk behandling er der da også kun taget ét skridt ad gangen. I 1963 nedsatte den daværende indenrigsminister et udvalg, der skulle undersøge de forskellige sider af kiropraktorspørgsmålet. I 1969 afgav udvalget betænkning, og kort derefter vedtog sygekasserne at yde tilskud til kiropraktisk behandling efter lægehenvi-

ning. Ganske vist fik denne beslutning ikke større betydning, fordi lægerne vægrede sig ved at henvise deres patienter til en sådan behandling; men at der hos befolkningen var og er behov for kiropraktisk behandling, fremgår dels af, at Fortsættelsessygekassen Danmark længe har ydet betaling til kiropraktisk behandling, uden at der forelå lægehenvi-
ning, dels af, at mange benytter sig af denne ordning, ligesom mange henvender sig direkte til en kiropraktor og dermed selv betaler for behandlingen.

Nu tages der altså et nyt skridt, nemlig at der ydes tilskud til kiropraktisk behandling ved kiropraktorer, der er godkendt af Dansk Kiropraktor-Råd, selv om der ikke foreligger henvisning fra en læge.

Ganske vist drejer det sig kun om tilskud til 4 behandlinger samt en enkelt røntgenundersøgelse om året pr. patient, men det finder vi ganske rimeligt under hensyn til landets stramme økonomi.

Det er klart, at vi i det konservative folkeparti ikke er upåvirkelige af de argumenter, vi har hørt fra såvel læge- som anden side, og derfor kan vi også tiltræde, at der indføres og ved overenskomst sikres den underretningspligt, som kiropraktoren skal have over for patientens egen læge, således at denne til hver en tid kender patientens nøjagtige sygdomsbillede.